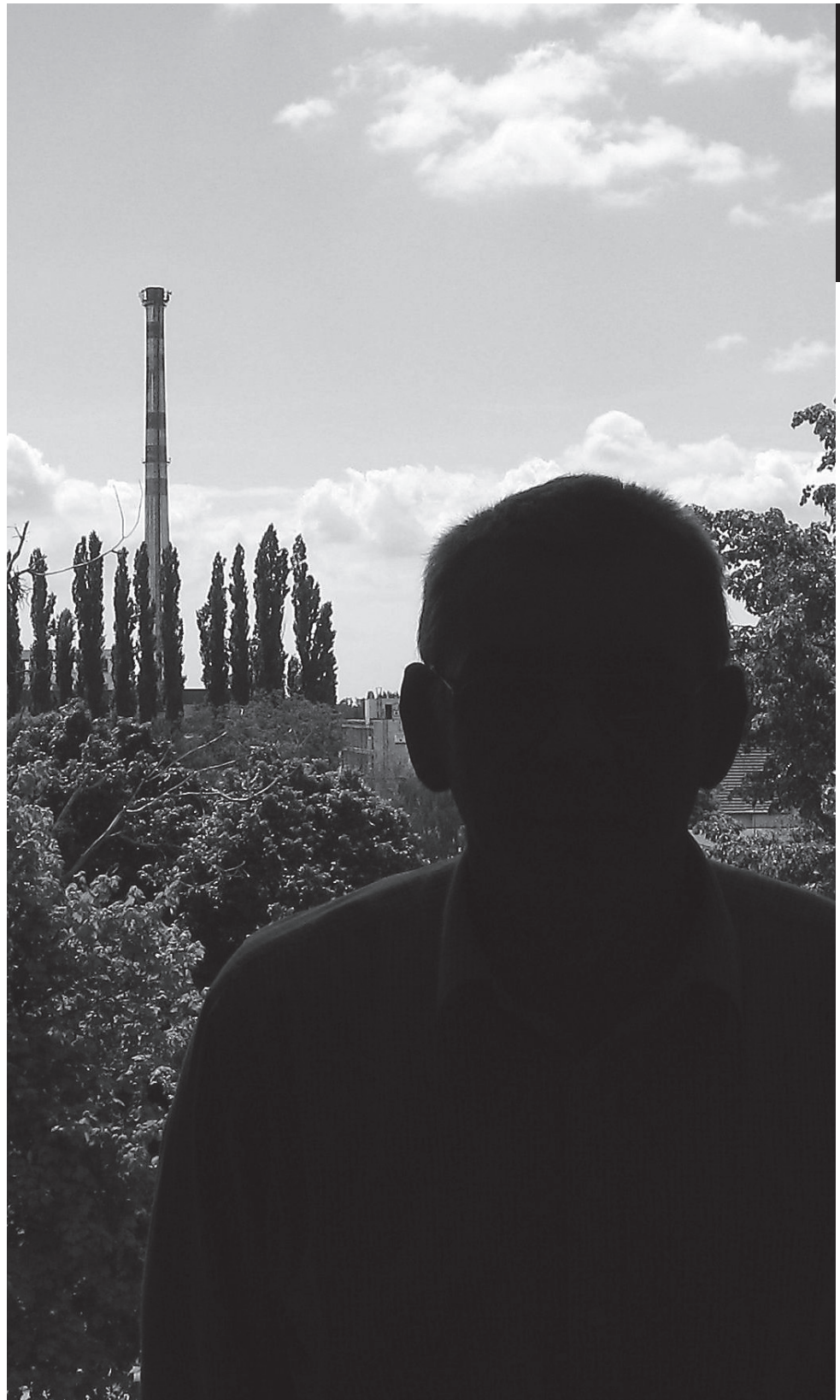

Dodatok č. 1 k Jubilejnej ročenke k 50. výročiu založenia divadla

DISK TRNAVA SLOVAKIA

K Disku 55 výročie

V roku 1986 som ako zamestnanec štátneho divadla dostal možnosť spolupracovať (s už vtedy renomovaným) súborom DISK na bezprecedentnom projekte divadla, ktoré vzniká bez vopred napísaného scenára, či konceptu, čo v profesionálnom divadle vtedy nebolo možné. Výsledkom bola inscenácia Ochoťníci a znamenala v slovenskom ochotníckom divadle výrazný počín. Touto metódou sme potom v Disku pracovali až do roku 1992 do môjho odchodu.

V roku 1991 som zakladal divadlo Stoka. Tvorba autorského divadla už nebola nijako proskribovaná. Bolo to v časoch veľkých spoločenských zmien a poháňala ma nádej, že spoločnosť sa vráti k zdravému rozumu, že štát prestane robiť to, čo nie je jeho úlohou a kultúru a jej tvorbu vráti do rúk občana. Bohužiaľ počas nasledujúcich desiatich rokov sa nič také nestalo a právny status divadiel ostal v tej istej podobe ako bol vytvorený úradmi koncom štyridsiatych a začiatkom päťdesiatych rokov minulého storočia. Divadlo Stoka bolo však postavené na slušných základoch a tak dokázalo prežiť dlhé obdobia bez dotácií až do roku 2006. Dlhšie už nie, nekalá konkurencia štátnych a pseudoštátnych kultúrnych inštitúcií znemožnila profesionálnu divadelnú tvorbu mimo svojho vlastného teritória.

A tak presne po dvadsiatich rokoch som sa ocitol opäť na amatérskej pôde. Som v takmer identickej situácii ako za predchádzajúceho režimu, v nezávislej činnosti sa dá pokračovať len na amatérskej báze.

Je pravda, nepredstavoval som si, že na záver svojho života budem robiť divadlo s ochotníkmi, v mini pivnici, kde musíme pred predstavením prosiť prevádzkovateľov diskoték, aby vypli hlučnú hudbu. Môžem však byť vďačný tomuto ochotníckemu kolektívu, ktorý je organizačne vedený na profesionálnej úrovni, že tak ako pred mnohými rokmi bol ochotný ísť so mnou do rizika a presadiť niečo neobvyklé, je teraz ochotný znášať moju takmer permanentnú neistotu a aj rozhodnutia, ktoré by v zabehanom profesionálnom telese pravdepodobne neboli z organizačných dôvodov možné.

Blaho Uhlár

PREŽILI SME ROK 2000

„A potom sa ešte pokúsime s DISK-om prežiť rok 2000, ale to zatiaľ naozaj je len sen.“

Presne takto to stálo v jednom bulletine pred 15-timi rokmi. Píše sa rok 2010. Prežili sme. Hoci nie vždy sme sa dokázali nadýchnuť z plných pľúc a neraz nám dochádzali sily. O minulosti divadla DISK sa toho popísalo už veľa. Jubilejná ročenka k 50temu výročiu obsahuje všetky informácie o histórii súboru. No za ten čas sa veľa vecí zmenilo. Život divadelného súboru sa totiž nemení z roka na rok, ale zo skúšky na skúšku.

Koncom roka 2005 pod umeleckým vedením Dušana Vícena uzrela svetlo sveta nová inscenácia DISKu **PADESÁTKA** autorov Janček, Vícena a kol. Disk s podtitulom tragédia dell`arte. Premiéru mala v Divadle J. Palárika v Trnave ako 54. inscenácia DISKu dňa 11. 11. 2005, teda v čase samotného výročia. Cez naskicované situácie sa v nej performovali fragmenty osudov ľudských ale aj divadelných. Boli to osudy dnešných ľudí, presahujúce rámec súboru, v „gulatej“ kocke bez ružových príkras. Po víťazstve na Malej krajskej Scénickej žatve v Senici a Celoslovenskej súťaži alternatívneho divadla v Levoči, inscenácia získala nomináciu na Scénickú žatvu 2006 do Martina. Scénická žatva Martin vzhliadla inscenáciu PADESÁTKA dňa 31. 8. 2006. Uspela. Známy divadelný kritik, Vladimír Štefko o nej napísal: „Jedinou konzistentnou inscenáciou prehliadky (Cena za tvorivý čin roka) bola Padesátka Divadelnej skupiny DISK z Trnavy... Skúsený a disponovaný súbor (J. Rampák, D. Gudabová, V. Bednárik, P. Lančarič, M. Brežák, Z. Kazimírová, I. Kazimír) vytvorili galériu postavičiek s pôvabom groteskného. A najmä nijako sa nerozchádzali s režijným vedením a tvaroslovím inscenačného celku.“

Paradox zvaný život však na seba nenechal dlho čakať. Prvé predstavenie v roku 2006 (PADESÁTKA), ktoré sa uskutočnilo v divadle STOKA, sa stalo i roz-

lúčkou s týmto divadlom, ktoré bolo vždy plné ľudí očakávajúcich čosi avantgardné, alternatívne. Práve tu sa rodili najlepšie inscenácie a práve tu našli svojich verných divákov aj iné alternatívne divadlá prezentujúce svoje hry. STOKA mala čosi viac. Neopísateľnú atmosféru, divácku kulisu... Ako sa to však v poslednej dobe stalo trendom, v marci 2006 musela ustúpiť iným záujmom. Pre DISK to nebolo ľahké. Stratil svoju (skoro) materskú scénu i možnosť skúšania na javisku.

Defibrilátorom súboru sa stal režisér Blaho Uhlár, ktorý sa po 13-tich rokoch vrátil do DISKu. Metódou kolektívnej tvorby sa pustil do prípravy novej inscenácie na princípoch pohybového, nonverbálneho divadla s pracovným názvom Šagvyte (neskôr premenovanej na Výhľad). Prišli noví členovia, predstavujúci funkciu botulotoxínovej injekcie na vyplnenie vrások. Druhým oživovacím impulzom sa stal nápad vybudovať v pivnici kultúrneho domu na Kopánke v Trnave minishťúdio. Budovanie štúdia DISK ovplyvnili hneď dva podnety. Prvý, zdanlivo dôležitejší, bol fakt, že za normálnych okolností bolo na skúšky a predstavenia DISKu Divadlo J. Palárika nedostupné. Druhou iskrou sa stala skutočnosť, na ktorú režisér upozorňoval od začiatku, a ktorú si súbor uvedomil až dodatočne, že lepšie sa tvorí v divadelných priestoroch ako v zatuchnutej pivnici. Vzniklo tak najmenšie divadlo na Slovensku s kapacitou 33 miest na sedenie, ktoré od 13. 6. 2007 pravidelne pôsobí pre verejnosť.

Skúšky spojené s tvorením inscenácie Výhľad sa striedali s brigádami na budovaní štúdia.

Tak vyzeral záver roka 2006 i prvá polovica roka 2007. Hoci v januári 2007 bol hotový už druhý variant scenára inscenácie Výhľad zaznela z úst režiséra neočakávaná veta: „Začíname odznova!“ Bol to počiatok novej, konverzačnejšej hry. V magický dátum piatok 13. a 14. júla 2007 mala premiéru inscenácia B. Uhlára a kol. DISK **VÝHLAD** v réžii B. Uhlára v novom Divadelnom štúdiu DISK

Výhľad

v Trnave. Výhľad sa predstavil i na Scénickej žatve 2008 v Martine. Nadežda Lindovská, docentka na Divadelnej fakulte VŠMÚ konštatovala: „Cenu za tvorivý čin roka získalo Divadlo DISK z Trnavy za inscenáciu Výhľad, ktorá vznikla pod vedením hosťujúceho režiséra Blaha Uhlára v procese kolektívnej improvizácie. V kontexte aktuálneho ročníka súťaže, vyznačujúceho sa miernym konzervativizmom v témach a výrazových prostriedkoch išlo o „najavantgardnejšie“ predstavenie... V konečnom výsledku predstavenie poskytlo zreteľnú výpoveď o časoch, ktoré žijeme“. Scénická žatva 2008 bola pre DISK trojnásobne úspešná. Okrem Ceny za tvorivý čin roka získal aj Cenu jera.sk za najlepší autorský text roka. No a do tretice Ján Rampák za celoživotné dielo získal Cenu Jozefa Kronera.

Ešte koncom roka 2007, 29. decembra sa v DISKU konala ďalšia premiéra. B. Uhlár a kol. DISK **PLAZENIE** v réžii Blaha Uhlára. Napriek skutočnosti, že v roku 2008 bol do súťaží v rámci ochotníckeho divadla na Slovensku prihlásený VÝHLAD, ani PLAZENIE nebolo o nič ukrátené. Na X. ročníku Medzinárodného festivalu nezávislých amatérskych divadiel APOSTROF 2008 v Prahe získalo Cenu Fidlovačka APOSTROFU 2008. Vojtěch Varyš vo festivalovom spravodajcovi napísal: „DISK ani Plazenie nejsou názvy, po nichž byste čekali tak brutální úlet, jakým byla inscenace Blaha Uhlára, která atakuje post nejlepšího představení přehlídky, jakož i Cenu Václava Klemense „Fidlovačka Apostrofu“, která se uděluje ve zcela jiné kategorii... Především odvážnost a odvaha zkušenějších a starších herců doslova brala dech, promyšlené, zábavné a všechny fantazie probouzející skeče, vytvářející dohromady lehce chaotický, přesto však celistvý obraz, nepřestávaly bavit. ... Velkolepý aplaus si vysloužil celý soubor jak nasazením, tak neuvěřitelnými nápady a precizností jejich provedení.“

Rok 2008 svojimi novinkami nezaostal za predošlými. Do DISKU zavítala skupina mladých talentovaných nadšencov – amatérskych hercov. Časť z nich sa hneď zapojila do tvorby inscenácie M. Fehéra **TŘNISTÉ DEJINY TRNAVY**.

Plazenie

Hra vznikla na počesť 770. výročia povýšenia mesta Trnava na slobodné kráľovské mesto. Jej premiéra (12. 9. 2008 – deň osláv) bola síce zároveň derniérou, no sledovalo ju takmer 2 500 divákov, čím sa vytvorila neopakovateľná divácka kulisa.

Tvorilo sa a tvorilo, samozrejme, pod umeleckým vedením Blaha Uhlára, až sa vytvorilo predstavenie **NÁDYCH**, s dátumom narodenia 18. 12. 2008. Do jeho tvorby sa aktívne zapojili všetci členovia súboru, teda vedľa starších (Milan Brežák, Ivan Kazimír, Pavol Lančarič, Ján Rampák) a tých ktorí prišli neskôr (Monika Babicová, Jozef Belica, Ján Novák) aj práve prichádzajúca skupinka mladých (Daniel Duban, Monika Chudá, Miroslav Mihálek, Tatiana Miháliková, Alžbeta Sersenová). Na celoslovenskej súťažnej prehliadke neprofesionálneho divadla Tímačské činohranie 2009 inscenácia získala Hlavnú cenu. Pavel Graus vo Festivalovom denníku konštatoval: „Spojenie „staršiny Disku“, momentálne už bardov amatérskeho herectva na Slovensku a mladých, ešte neskúsených hercov vo väčšine prípadov v tejto inscenácii funguje. Neustále balansovanie úrovne herectva staršina vyvažuje a pritom, úprimne musím uznať, že niekoľkí z mladých hercov ukázali svoj veľký potenciál...Cením si tento počín (inscenáciu NÁDYCH – poznámka autorov), nie tak z jeho formálnej stránky prevedenia, a ani nie pre stále ironizujúci nadhľad Blaha Uhlára, ktorý ma neustále núti pochybovať, či je to myslené vážne alebo nie, cením si ho pre jeho aktuálnosť a naliehavosť, ktoré z neho trčia a preto som mu ochotný aj veľa odpustiť.“ Aj túto inscenáciu môžeme smelo považovať za úspešnú. Postúpila až na 87. ročník súťaží slovenských divadelných súborov SCÉNICKÁ ŽATVA 2009, kde získala Cenu jera.sk za najlepší autorský text roka 2009. Vo svojej recenzii o nej Mikuláš Fehér napísal: „Aj v Nádychu je Uhlár verný situáciám každodenného života, dialógom priamo z ulice či z diskotéky. No vie ich umne dať do takých obrazových a situačných súvislostí, že provokujú fantáziu diváka a vytvárajú intelektuálnu

a filozofickú vrstvu znepokojujúcu diváka. Zdanlivá bezpríznakovosť situácie či dialógu sa u neho stáva výpoveďou nielen o dnešnom človeku, ale i o dobe, ktorú prežívame, hoci predsa len je citeľný jeho posun od tvrdej kritiky spoločnosti k témam osobným, až intímnym.“

PONOR, spoločná inscenácia Blaha Uhlára a DISKU, s ďalšou mladou hereckou posilou Petrou Sokolovskou, mala premiéru 26. novembra 2009. Inscenácia mala pozitívnu odozvu u divákov i u kritiky. Eva Andrejčáková v denníku SME konštatovala: „Za tvorbou divadla Disk cítim systematickú prácu, ktorá má svoj vývoj aj svoje opodstatnenie. Kam povedie posun v hlavách hercov pod Uhlárovým vedením ukáže čas, priestor, peniaze a ďalšie súradnice súčasnosti. Smerom do ničoty to nie je, na to berme jed. Či už dáme bokom sympatie, alebo nesympatie k jeho tvorbe, nie je dôvod maličké štúdio v podzemí kultúrneho domu na Kopánke obísť. Disk ostáva jednou zo zásadných alternatív divadla na Slovensku. Tú treba vidieť a šíriť.“ Inscenácia získala na Celoštátnej postupovej súťaži a prehliadke amatérskeho divadla dospelých TLMAČSKÉ ČINOHRANIE 2010 Špeciálnu cenu za autorské herectvo.

Spríjemnením sa stal projekt v koprodukcii s divadlom S.T.O.K.A, ako inak pod režisérskou taktovkou Blaha Uhlára, ktorý mal premiéru o necelé dva týždne po PONORE, teda 30. 12. 2009. Alena Bodingerová vo svojej recenzii o. i. napísala: „Po Výhľade, Plazení a Nádychu – dopĺňajú Diskári uhlárovskú databázu svojich predstavení tohoročným Ponorom a Dopadom, čo vo významovom kontexte prináša istú logiku pocitových a tematických posunov vo vnímaní a reflektovaní sveta. ... Dopad je kruto úprimnou pravdou o samote, napriek tomu, že človek je tvor spoločenský.“

Hneď tri významné zmeny priniesla inscenácia **POLYLÓG** (Tok času) autorov B. Uhlára a kol. (réžia B. Uhlár), ktorá mala premiéru 24. 6. 2010. Prvou je fakt,

že hra sa vyjadruje výlučne iba pohybom, obrazom a zvukom, teda inscenácia je postavená na princípoch pohybového, nonverbálneho divadla. Súbor si tiež prvýkrát prizval k riešeniu výtvarnej koncepcie profesionálnu výtvarníčku Miriam Struhárovú. A do tretice, hudbu k inscenácii kompletne skomponoval člen divadelného súboru Jozef Belica. „Keď nastane ticho, počujeme čas“, je mottom inscenácie POLYLÓG. Publicista Maroš Berák o nej napísal: „Výstupy a scény v nej vytvárajú zvláštnu geometriu. Hoci formálne je predstavenie zostavené z fragmentárnych výjavov, podarilo sa dosiahnuť mimoriadne vysoký stupeň obsahovej jednoty. Scéna, hudba, herci a ich kostýmy spolu súvisia, vytvárajú jemné pradiivo vzájomných odkazov a vzniká zvláštny svet, ktorému dominujú obsedantné témy... Amatéri z Disku hrajú presne. Neobťažujú predstieranými afektami, nepokúšajú sa ani vytvárať postavy. Kryštalizujú sa na javisku ako typy. Nehrajú, nerozprávajú, nekričia, netancujú, len demonštrujú akési univerzálne relácie. Uhlár pokračuje v nachádzaní vlastnej divadelnej reči, odmieta príbeh, aby intuitívne zachytil vnútorné plynutie, odmieta slová, aby zachytil vnútornú myšlienku v jej zmyslových prejavoch.“

Súbor neoddychoval ani v lete. Spolu s Blahom Uhlárom v koprodukcii so združením S. T. O. K. A uviedol už 28. 10. 2010 premiéru ďalšej inscenácie **ORGANON**. Po viacerých rokoch, i keď formou autorského divadla, ide o monotematickú inscenáciu, ktorá však nazerá na problém z viacerých uhlov. Podľa slovníka cudzích slov je organon nástroj, prostriedok, pomôcka myslenia a bádania, ktorého objektom skúmania v tejto inscenácii je láska. Alena Bodingerová o **ORGANONE** o. i. povedala: „Dvanásť kapitol predstavenia nasvecuje tému lásky z rôznych pohľadov. V spektre bádania sa tvorcovia dotýkajú lásky submisívnej a odovzdanej, romantickej, pokryteckej i závistlivej, ale aj lásky bez hrdosti, lásky čisto fyzickej, či lásky k zvieratkám, a dokonca i k Tvítymu. Cez vrstvy jednotlivých

Nádych

výpovedí, často aj vtipných až bizarných, však rezonuje stmelujúci pocit, ktorý divákovi umožňuje - za všetkými vypovedanými slovami - spoznať po láske túžiaceho, ale osamelého a zmäteného človeka. Človeka, ktorý občas klame, kamufluje a podvádza, možno aj sám seba, aby viac nemusel byť láskou zraňovaný”.

To je momentálne všetko. I keď na ceste je ďalší prírastok s názvom **OKRAJ**, ktorý bude mať s najväčšou pravdepodobnosťou premiéru ešte tento rok – 22. 12. 2010.

V súčasnosti je tvorba divadelného súboru zameraná na hľadanie nových postupov divadelnej tvorby obsahovo zameranej na súčasnosť s cieľom aktívneho zapojenia diváka nielen do jej reflexie, ale aj do utvárania si vlastných stanovísk k umeleckými prostriedkami stvárnených antagonizmov súčasnosti. Svojou tvorbou sa pokúša u diváka odblokovať potenciálnu energiu ktorú v sebe netuší a týmto impulzom inšpirovať u neho chuť a schopnosť uvoľnenia pocitových porývov a v konečnom dôsledku i netušenej schopnosti formovať postrehy a vlastné názory a nie pasívne prijímať názory tvorcov.

A ešte malý exkurz do minulosti: 62 premiér, okolo 1 100 repríz svetovej i slovenskej klasiky ale najmä autorskej tvorby, účasť na 176 festivaloch, z toho na 16-tich medzinárodných na Slovensku a 31 v zahraničí (8 krajín sveta: Rusko, Česká republika, Maďarsko, Rakúsko, Poľsko, Brazília, Nemecko, Francúzsko), mnoho ocenení, t. j. 55 rokov nepretržitej tvorby a jej prezentácie. Súbor je každoročne pozývaný na festivaly do zahraničia, najmä však do Českej republiky. Na vrcholnej celoštátnej prehliadke Scénická žatva v Martine sa DISK zúčastnil 13-krát: 1972, 1983, 1987, 1988, 1989, 1991, 1994, 2001, 2002, 2004, 2006, 2008, 2009; a 3-krát si odniesol Cenu za tvorivý čin roka: 1988 – B. Uhlár a kol. DISK: A ČO?, 2006 – D. Vicen, V. Janček a kol. DISK: PADESÁTKA, 2008 – B. Uhlár a kol. DISK: VÝHLAD).

Pri príležitosti 50. výročia založenia divadelného súboru v roku 2005 generálny riaditeľ Národného osvetového centra udelil súboru Medailu D. G. Licharda. Túto medailu dostali aj členovia súboru Ján Rampák, Milan Brežák, Pavol Lančarič a Poctu generálneho riaditeľa Národného osvetového centra dostali Zlata Niedlová-Kazimírová a Daniela Gudabová. V rokoch 2007 až 2010 bola tiež divadelnému súboru a jeho členom M. Brežákovi, J. Rampákovi a P. Lančaričovi udelená Medaila predsedu Trnavského samosprávneho kraja. Avšak najvýznamnejšej pocty, ako je hore spomenuté, sa dostalo Jánovi Rampákovi v roku 2008, keď za celoživotné dielo získal Cenu Jozefa Kronera.

Nuž a máme 55. V DISKu nastáva striedanie generácií. „Staršina DISKu“ neodchádza ale ochotne vytvára priestor pre mladšiu nastupujúcu generáciu. Talentu, nadšenia i entuziazmu majú dostatok. I vcelku dobre fungujúce divadelné štúdio. Otázkou ostáva iba to, či ich tvorba nájde u kompetentných dostatočnú podporu a či ich nezagniavia pracovné či študijné povinnosti. Dúfajme že nie. Džrme im palce, aby mohli o päť rokov konštatovať: „Nuž a máme 60“.

Na záver ďakujeme (nie pre to, že by sme museli, ale preto, že chceme) všetkým, ktorí DISK podporujú – Ministerstvu kultúry Slovenskej republiky, Trnavskému samosprávne kraju, Mestu Trnava, Nadačnému fondu Slovak Telekom pri Nadácii Intenda a ďalším. Bez ich pomoci by sme sa s veľkou pravdepodobnosťou tohto vzácneho veku asi nedožili.

Betka Sersenová, Milan Brežák
(15. novembra 2010)

Nádych

Ján Rampák (1939 – nositeľ ceny Jozefa Kronera)

Som v súčasnosti najdlhšie pôsobiacim členom súboru (48 rokov). To je viac ako 50 premiér, a teda 50 postáv, spolupráca so 6-timi režisérmi a to všetko je nesmiernym obohatením môjho života.

Je úžasné, keď po 52 rokoch pôsobenia nášho súboru na rôznych scénach môžeme skúšať i hrať vo svojom materskom divadielku. Štúdio DISK je síce malé, údajne najmenšie na Slovensku, s kapacitou 33 miest na sedenie ale nevadí. Veď ešte aj tá 33 je pre mňa magická.

Roky bežia neuveriteľne rýchlo, ale našťastie prichádzajú aj noví členovia. Niektorí chcú hrať, iní hrajú a ďalší sú aj výraznými talentami. A to sú vlastne tie spomínané botulotoxínové injekcie na vyplnenie vrások nás „staršínov DISK-u“. Nastáva teda striedanie generácií, zaželaťme si spoločne, aby prebehlo nebadane a hlavne bezbolestne.

Monika Babicová (1971 – navštevuje rôzne herecké školy a kurzy)

Pre mňa je DISK územie, kde si môžem povedať čo chcem a zahrať to tak, ako chcem. (A je skvelé, že sa na to príde pozrieť divák.)

Žijeme v „modernej“ dobe ale tento postup divadelnej práce je na Slovensku a aj v Európe zriedkavý. Každý z konzervatívcov sa drží nejakých pravidiel až klišé a nechce herca nechať hovoriť tak, aby mu súčasný divák rozumel a cítil sa v divadle ako v živote. Ja to nazývam sloboda, koľkí z nás tento stav poznajú? Sme fajn partia v DISKU, ale to iba preto, lebo nám vyhovuje tento štýl zábavy!

Miroslav Mihálek (1990 – študent herectva na VŠMU)

Keď som nastupoval do DISK-u, bál som sa, či skôr som bol zmätený. Bolo to pre mňa niečo iné, nové. Tvorbou i ľuďmi. Po určitom čase sa mi otvorili dvierka do chápania podstaty divadla. Divadlo DISK, jeho ľudia a režiséri mi dali (a ešte dávajú) možnosť objavovať v sebe nové témy. A nielen to. Súčinnosť „starších“ členov súboru a nás mladších má tiež svoj význam. Na veci sa pozeráme dvojako, a na tom sa učíme, to nás posúva dopredu.

Ponor

SÚPIS INSCENÁCIÍ

Zmena v súpise inscenácií uvedených v Jubilejnej ročenke k 50. výročiu založenia divadla DISK 50 1955 – 2005 (str.64)

51. D. Vicen, V. Janček a kolektív DISK

Geniálna epocha podľa Schulza (Pokus o dramatickú rekonštrukciu)

Réžia: Dušan Vicen

Premiéra: 4. 7. 2001

Demiéra: 10. 4. 2010

Počet repríz: 34

Účasť na festivaloch

Medzinárodný festival amatérskeho a nezávislého divadla MB (apostrof) 99
Praha 2001 – hlavná cena

RAZEM – Medzinárodné divadelné stretnutie 2001 Bielsko – Biala – Poľsko

Divadelné inšpiratívne vystúpenie 2001 Trnava – hlavná cena

Víkend atraktívneho divadla Zvolen 2001

Malá krajská scénická žatva 2002 Senica – hlavná cena

Setkání 2002 stretnutie – medzinárodný divadelný festival Zlín

2. medzinárodné stretnutie divadelných skupín 2002 Itajaí – Brazília

Celoslovenská prehliadka Liptovský Mikuláš 2002 – hlavná cena

Scénická žatva Martin 2002

Naprieč kultúrami Banská Bystrica 2002

Akademický Prešov 2002

Hodokvas Pezinok 2003

Festival slovenskej kultúry v Českej republike Jihlava 2003

Národní přehlídka amatérskeho činoherného a hudebného divadla – Divadelní Třebíč 2005

VI. európske dni amatérskeho divadla Rudolstadt 2005 Nemecko

9. medzinárodné divadelné stretnutie Lörrach 2005 – Nemecko

4éme Festival de Vézélise 2006 – Francúzsko

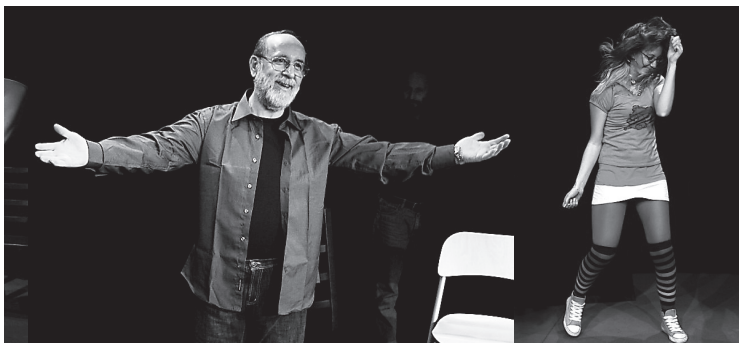
XVIII. ifj. Horváth István Nemzetközi Színhátszó Festival Kazincbarcika 2006 – Maďarsko – mimoriadna cena

Na prknech, dlažbě i trávě Brno 2006 – Česko

77. Jiráskův Hronov 2007 – Česko

DOTYK – Dny slovenské kultury ve Mlejne Praha 2007 – Česko

ANASOFT LITERA FEST Bratislava 2009

SÚPIS INSCENÁCIÍ 2005 – 2010 (k 30. 11. 2010)

54. V. Janček, D. Vicen a kol. DISK
Padesátka (trágédia dell arte)
Réžia: Dušan Vicen
Premiéra: 11. 11. 2005
Počet repríz: 15
Účasť na festivaloch
Divadelné inšpiratívne vystúpenie 2005 Trnava
Malá krajská scénická žatva 2005 Senica
Celoštátna prehliadka divadla mladých a mladého alternatívneho divadla
Levoča 2006 - hlavná cena
Scénická žatva Martin 2006 – Tvorivý čin roka
Divadelné inšpiratívne vystúpenie 2006 Trnava
9. Medzinárodný festival amatérskeho a nezávislého divadla MB (apostrof)
99 Praha 2007
55. B. Uhlár a kol. DISK (v koprodukcii so združením S. T. O. K. A)
VÝHLAD
Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 13. a 14. 7. 2007
Počet repríz: 20
Účasť na festivaloch
Divadelné inšpiratívne vystúpenie 2007 Trnava
Malá krajská scénická žatva Trnava 2008
EXIT, celoštátna prehliadka alternatívneho divadla Levoča 2008

CIBULÁK, medzinárodný divadelný festival Pezinok 2008
Scénická žatva Martin 2008 – Tvorivý čin roka a Cena JERA za najlepší autor-
ský text roka
Jiráskův Hronov 2009

56. B. Uhlár a kol. DISK
PLAZENIE
Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 29. 12. 2007
Počet repríz: 14
Účasť na festivaloch
APOSTROF 2008, X. ročník Medzinárodného festivalu nezávislých amatér-
ských divadiel Praha – cena Fidlovačka Apostrofu
Divadelný festival KIOSK 2008 Žilina
Divadelné inšpiratívne vystúpenie 2008 Trnava
57. Mikuláš Fehér
TRNISTÉ DEJINY TRNAVY
Réžia: Mikuláš Fehér
Premiéra: 12. 09. 2008
Počet repríz: 1
Účasť na festivaloch
Rok mesta Trnava 2008
58. B. Uhlár a kol. DISK
NÁDYCH

Pollylóg

Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 18. 12. 2008
Počet repríz: 12

Účasť na festivaloch

Víkend atraktívneho divadla '08 Zvolen
Malá krajská scénická žatva 2009 Tmava
Tlmačské činohranie 2009 – celoslovenská súťažná prehliadka neprofesionálneho divadla – Hlavná cena
XI. Mezinárodný festival nezávislého a amatérskeho divadla APOSTROF, Praha 2009
87. Scénická žatva Martin 2009 - Cena JERA za najlepší autorský text roka

59. B. Uhlár a kol. DISK
PONOR (Sladké hry minulej sezóny)
Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 26. 11. 2009
Počet repríz: 9

Účasť na festivaloch

Malá krajská scénická žatva 2010 Tmava
Akademický Prešov 2010
Tlmačské činohranie 2010 - Cena za autorské herectvo
Dotyky a spojenia 2010 Martin

60. B. Uhlár a kol. DISK (v koprodukcii so združením S. T. O. K. A)
DOPAD
Réžia: Blaho Uhlár

Premiéra: 30. 12. 2009
Počet repríz: 1

61. B. Uhlár a kol. DISK
POLYLÓG (Tok času)
Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 24. 6. 2010
Počet repríz: 5
Účasť na festivaloch
Víkend atraktívneho divadla 2010 Zvolen

62. B. Uhlár a kol. DISK (v koprodukcii so združením S. T. O. K. A)
ORGANON
Réžia: Blaho Uhlár
Premiéra: 28.10. 2010
Počet repríz: 1

Našu tvorbu podporili:

- Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky
- Trnavský samosprávny kraj
- Mesto Trnava
- Nadačný fond Slovak Telekom pri Nadácii Intenda
- Nadácia ARX Jaslovské Bohunice
- Slovenské elektrárne, a. s. Bratislava
- Slovenské elektrárne, a. s., Vyradovanie JEZ a zaobchádzanie s RAO a vyhoreným palivom, závod Jaslovské Bohunice
- Slovenské elektrárne, a. s., závod Atómové elektrárne Bohunice
- VNG Slovakia, spol. s r. o. Bratislava
- Prievidzké tepelné hospodárstvo, a. s. Prievidza
- MRVA & STANKO, vineyards and winery

Na vydanie publikácie k jubileu – Divadelný súbor Trnava DISK 55 prispela:

Organon

